

Temps Ordinari - Vint-i-vuitè diumenge

Per Administrador el dg., 09/10/2011 - 09:00

[Is 25,6-10a](#)
[Fl 4,12.19-20](#)
[Mt 22,1-14](#)

TOT ÉS A PUNT, VENIU A LA FESTA! Necessitat de l'element transcendent i festiu a la vida cristiana, per tal que aquesta no es converteixi en voluntarisme dominat per l'ètica. Cal tenir present el seu sentit de *victòria definitiva* sobre els evidents mals de la vida present, de manera que l'angoixa de les realitats immediates no ens porti a la desesperança o a la violència. La divina **gratuitat** mai no és font d'alienació, ans **llum** que ens fa veure més a fons les coses, fins i tot les més dures. El **banquet eucarístic** és la realització sacramental òptima de la paràbola d'enguany: **banquet de franc -tot és a punt-** i, també, *Aquí teniu el nostre Déu. Alegrem-nos i celebrem-ho que ens hagi salvat!* Les **LECTURES** d'enguany centren continguts essencials i matïços. Aquest **Evangelí** tanca un cicle de **paràboles** de quatre diumenges: **convidats al casament del fill** (28), cim de l'esperança messiànica: **Tot és a punt, Veniu a la festa!.-Gran Apocalipsi d'Isaïes**: la salvació *total* pertany al futur i és un *do*, la Història és tensió cap aquest futur. Déu ja ha creat **el cel nou i la terra nova** - esforç de l'home a la terra per esdevenir *obrer d'aquesta novetat* - Déu, però, s'avança cap a on l'home no pot arribar sol. -**Salm**: el Pastor **conduïx** a aigües tranquil·les i prats deliciosos (*verds*); **para una taula, allibera**. -**Filipenses**: **Estic avessat a contentar-me amb el que tinc**, però heu fet molt bé d'ajudar-me ara que vivia en l'estretor. Constituïts a una mena de prolongació de la divina generositat. -**EVANGELI**: Jesús es presenta com **L'ESPÒS** que es troba enmig dels convidats a les noces. L'opció que fem pel Fill és determinant del nostre destí. S'ha de **canviar**, però, de vestit si vull participar del banquet messiànic. **TOT GIRA AL VOLTANT D'UNA TAULA parada pel banquet**. Considerem bé **QUI ÉS Aquell** qui ens convida i els **COMPANYS** de taula. Farem ara amb amor i esperit de recerca un **repàs a les lectures**. **1.** Al bell mig del **1er cap. d'Isaïes**, que parla del judici temible de YHWH i en un AT que injustament el fem d'un Déu llunyà, vet aquí un **quadre de tendresa**: el propi Senyor **prepara** en la mateixa línia del diumenge 27 i -a Jerusalem- **un convit per a tothom** i ofereix dos grans i excel·lents regals: **-se'ns dona a conèixer**, fent-se present, **-farà desaparèixer la mort** -aquest vel de dol que cobreix tots els pobles i sudari que amortalla totes les nacions des dels seus orígens; mena, per tant, de **CONVIT sense fi**. Fora bo que ens adonessim com avui en aquesta participació a la **joia** de l'assemblea litúrgica, el seu autor **presuposa** una **doble i joiosa experiència** = experiència **de Déu** i experiència **de la vida en aquest món**, sintetitzades amb precisió amb el seu simultani **dramatisme**: *El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra*. **2.** Amb el **Salm 23** (22) ens endinsem en un terreny d'intimitat. No hi ha dubte que les **visions globalitzants** satisfan la intel·ligència tanmateix, és igualment cert, que hom s'experimenta com a **JO únic** i **la Bona Notícia** només ens arriba amb la plenitud dels seus registres, **quan ens troba amb la nostra dimensió més INDIVIDUAL**, sense que l'altra **-d'un conjunt plural-** no s'hagi de perdre de vista. -En aquest Salm la sol·licitud de YHWH se'ns mostra sota una doble imatge del **MEU PASTOR**, que ens **conduïx** a les aigües més pures i als prats verds, que **em defensa en els perills** i ajuda que marxí de nosaltres l'angoixosa vivència del **desempar** i deriva. -L'altra imatge és la de **L'HOSTE** que, en arribar a la Terra Promesa, **m'acull i prepara un banquet** messiànic **a escala meua**, com si jo sols fos capaç de concentrar la seva capacitat de relació (pintures intimistas luteranes de Rembrandt). **3.** La **2ª lectura als cristians de Filipis**, ens fa descobrir l'altra dimensió del gran teòleg del Cristianisme: la vida del creient situada **al cor d'una càlida comunicació de bens**; *La causa i l'amor del Crist m'han preparat perquè em sàpiga fer a tot: abundància i privació...M'hi trobo entre cadenes i heu pensat en el pobre presoner Pau; potser m'heu enviat més del que em feia falta, però n'estic content, ja que veniu a ser com la prolongació de la generositat divina...* En una paraula: **la vida cristiana com a BANQUET que ens oferim els uns als altres**. **4.** A l'**Evangelí** Jesús no tem de prendre com a punt de partida una **historieta del seu temps**, que ell sap **adaptar**: Mateu fa de la **paràbola** una **al·legoria** i la vincula amb un problema vital que sempre amenaça. **Un publicà ric va morir** i a les seves exèquies fou present tota la ciutat. També, pels mateixos dies, **morí un piadós escriba**, sense que ningú semblés ni assabentar-se. **Perquè una tal injustícia?:** una bona acció va ser decisiva a l'hora de la seva mort: haver organitzat un **banquet opulent** pels notables de la ciutat que aquests van menysprear. Llavors **feu venir tots els pobres i captaires** de la població. Es tractava, doncs, d'un ric de fa dos dies, que volia introduir-se en la bona societat, però les grans famílies no el varen acceptar i ell, empipat, portà els captaires, per tal de donar a aquella bona societat una lliçó. Recordeu d'**altres** ensenyaments de Jesús: un Samarità, el Majordom infidel, un Jutge pled'iniquitat... li serveixen igualment com a punt de partida d'una paràbola al seu Evangelí i al de Lluc. Imagineu les **rialles** dels oients del Mestre, en tant que els hi van enumerant les **disculpes dels convidats** (les recull Lluc al seu Evangelí). Els hi sembla sentir l'enuig creixent del publicà, menyspreat per aquella *bona societat*.. i la desfiliada del seguit d'espellifats que embruten les estores d'una mansió tan ben guarnida. I, de sobte la **SORPRESA**, quan el Senyor -de manera incisiva- els fa despertar d'aquell agradable divertiment. ¿Però encara no us hi heu adonat?. **No enteneu?. ¿Per què les rialles?** = Quan feu befa d'aquest pobre home, esteu fent burla del propi Déu Vivent.., ja que **Ell, us ha estat convidant pel seu Evangelí i, tanmateix, el vostre orgull i una nècia autosuficiència i manca de seny L'HAN REBUTJAT i, ara, en el cim de la inconsciència us fa riure la seva cort de pobres, de pecadors i de captaires convidats en comptes de vosaltres**. Penseu ara en el que ha estat la **història de Israel**: un **diàleg** quasi ininterromput de YHWH amb el seu poble: **l'esperança mesiànica com a signe identitari de llur comunitat** -tants cops oprimida i sempre anhelosa pel compliment de la Promesa- simbolitzada per un **Banquet Messiànic**. Tinguem això present, i ens serà més fàcil d'intuir el **dramatisme de la constatació**: **EL BANQUET JA ESTÀ PREPARAT, VENIU A LA FESTA!.. però els convidats NO HI VOLIEN ANAR!** L'Església, les comunitats, cadascun dels creients hem estat **cridats per a esdevenir una mena de SIGNES al món, conscients de la festa i del convit**. Siguem també conscients de la necessitat i desempar de tants. **QUÈ FEM?** ¿Quins signes d'universalitat, de joia i

de cor ample arriben a molts desencisats?: hauria de ser **universal** el nostre món i obert; **no ens tanquem** en mesquineses. Tal vegada no hem descobert encara **el que tenim i rebem: -TAULA sempre parada -en la que molts hi participen - TOT ÉS A PUNT, veniu a la festa!**

ETIQUETES
CONVIT FESTA